

[Berlau]

Jeg ved ikke, hvad man havde forestillet sig fra Venstres side i den her diskussion, når de ikke har eneret på det. Men hvis den udvikling, der er tendens til inden for søfarten, fortsætter, kan vi vel forvente, at borgerlige politikere i løbet af kort tid stiller krav om, at vi importerer folk fra Pakistan eller Bangladesh til den fornødne sygepleje. De vil ikke ødelægge amternes budgetter så meget som de her ulidelige danske overenskomstsatte sygeplejersker. Det er en uhyggelig tendens, der er ved at brede sig i samfundet. Desværre har den noget politisk medvind.

Min kollega fra De Radikale gav udtryk for, at der var lidt mere smæld i det forslag, vi kommer med her, end i det forrige forslag. Jeg har ikke stillet de radikale forslag op på en 1-10 skala for at vurdere dem, men hvis jeg gjorde det, skulle jeg måske tage det radikale forslag, vi behandlede i går; så ville det ryge ned i den ende, hvor der skulle decimaler efter for at få det rubriceret. Jeg synes, det er en uskik at rubricere andres forslag på denne måde.

Fremskridtspartiet gav udtryk for, at der blev brugt flere og flere penge på det offentlige. Jamen vi har en situation i dag, hvor der er folk, der bliver mere og mere syge, eller vi har måske en situation som i Frederiksborg Amt, hvor lægerne har fået udbetalt dobbelt overtidsbetaling igennem flere år og i øvrigt ikke skal betale den tilbage. Det kunne måske være en af årsagerne til, at budgetterne er kommet til at se således ud, og så har det bestemt ikke noget at gøre med, at pengene er gået til en bedre sygepleje. Så er der tale om administrative fejl, og så må man selvfølgelig finde den ansvarlige synder for noget sådant. Nu er det selvfølgelig ikke den dobbelte overtidsbetaling, som totalt set har sat det hele i vejret, men det er et slet, et dårligt argument, man benytter sig af i den sammenhæng.

Problemerne omkring sundhedssektoren er mangfoldige, det vidner de mange debatter, vi har haft herinde i Folketinget, om, og et af problemerne er den manglende uddannelseskapacitet, vi her har stillet forslag vedrørende.

Det er grotesk, at der er 2.400 sygeplejerskestillinger, der ikke kan besættes. Uanset hvorledes vi gør det op, kan man i hvert fald tage et blad, vi alle sammen får tilsendt - formodentlig også ministeren - hvor man vil kunne se, hvor mange der bliver søgt alene i dette blad. Der er

derudover i hverdagens dagspresse et hav af annoncer fra hospitaler, der søger. Der kan ikke være tvivl om, at tallet er af denne størrelsesorden.

Det virker grotesk, at man afviser kvalificerede ansøgere til skolerne, når der er mangel på sygeplejersker. Det har en selvforstærkende virkning, som måske tilstræber at skabe den situation, nogle politikere slet skjult her i Folketinget arbejder så hidsigt for: etablering af private hospitaler og ændring af stillingerne på hospitalerne.

Hvis man tager udgangspunkt i de ansøgninger til uddannelsen, der blev afvist ved den sidste optagelse til skolerne, ved man, at der blev afvist mange ansøgere, der opfyldte kvalifikationskravene. Sygeplejerskemangelen er ikke en følge af mangel på ansøgere. Problemet ligger heller ikke i, at skolerne ikke er i stand til at optage flere elever, men først og fremmest i, at der ikke er den nødvendige kapacitet på sygehuse til at tage imod det nødvendige antal elever i praktik. Sådan som sygeplejerskeuddannelsen er skruet sammen, er det fastlagt, hvornår de forskellige praktikperioder skal være. Derfor er det nødvendigt, at der er tilstrækkelig kapacitet i sundhedssektoren til at modtage det nødvendige antal praktikanter. Det er først og fremmest denne kapacitet, der skal udvides.

Der skal altså oprettes flere praktikpladser, samtidig med at der sikres den nødvendige undervisning på afdelingerne. Hvad det sidste angår, vil der ikke blive tale om større udvidelser, da praktiklærerne i forvejen er i systemet. Den reelle udgift vil alene dreje sig om lønomkostninger til sygeplejerskeelever.

Nu ved enhver, at sygeplejerskeelever ikke er en gruppe i samfundet, der aflønnes med de mest fyrstelige gager, tværtimod, så forslaget er ikke særlig udgiftskrævende set i forhold til statens budgetter. Men hvad der er problemet, er, at det er lønudgifter, der afholdes af amterne. Det burde vel ikke være nødvendigt at slå fast, at det er i det system, man arbejder med her i Folketinget, der har pålagt amterne og kommunerne store besparelser, vi skal søge og finde problemets rod i den her diskussion.

Det er altså kun et spørgsmål om, at man er villig til at sikre den fornødne økonomi. Så vil man også være i stand til at sikre, at de mennesker, der i dag bliver indlagt på hospitalerne, er i stand til at overleve, at de i hvert fald ikke skal